

17. 12. 2014

Již jako studentka gymnázia v Chotěboři jsem zvažovala vysokoškolské studium s pedagogickým zaměřením. Zajímalo mě totiž, jaké to je, postavit se na druhou stranu, před třídu dospívajících studentů. Když jsem se dozvěděla o povinnosti absolvovat pedagogickou praxi na jakékoli střední škole, volba byla jasná. Chci se vrátit na gymnázium v Chotěboři a odpovědět si tím na své dřívější otázky.

V rámci své praxe jsem strávila se studenty různých ročníků čtrnáct vyučovacích hodin. Zpočátku jsem měla určité obavy, přeci jen je individuální výuka, se kterou mám již dlouholeté zkušenosti, od vyučování na gymnáziu velmi odlišná. Bylo příjemné opět vidět profesory, kteří vyučovali nedávno mě a nyní se postavit na jejich stranu. Atmosféra v kabinetu německého jazyka byla velmi přátelská, plná vypravování nevšedních zážitků a vzpomínek na má studentská léta. Velmi mě překvapil hlavně přístup studentů. Předpokládala jsem, že nebude jednoduché udržet si pozornost a bude mě to stát nemalé úsilí. Studenti byli ale příjemní, vstřícní, milí a proto mě výuka s nimi velmi bavila a navadila mě na pokračování v dalším vzdělávání.

Od té doby, co studuji na vysoké škole, se gymnázium zásadně nezměnilo. Několik pedagogů gymnázium opustilo, jiné mladé síly naopak nastoupily. Podstatnou změnou je především budova jako taková, náš ročník byl tím posledním, který ještě „nezažil“ novou tělocvičnu a moderní učebny. Byla jsem tedy příjemně překvapena modernizací výuky, rozšířenou účastí na různých celorepublikových projektech a také zájmem studentů spolupracovat a učit se novým věcem.

Každá má vyučovací hodina byla zážitkem, největším možná ta poslední. Jako začínající pedagog jsem poprosila studenty maturitního ročníku o anonymní zpětnou vazbu, tedy o jejich názory, které se týkaly mé pedagogické praxe. Jejich ohlasy byly velmi milé a pozitivní, některé mě poměrně rozhodily a dodaly mi hlavně dostatek energie, abych pokračovala v tom, co dělám a úspěšně studium dokončila.

Do budoucna bych chtěla Gymnázium Chotěboř popřát hlavně stále tolik milých, inteligentních a zodpovědných studentů, a aby se mu nadále dařilo „vychovávat“ úspěšné absolventy, kteří se nebudou bát dosáhnout na prestižních univerzitách svých cílů. Ráda bych také poděkovala panu profesorovi Scholzovi za to, že mě vybavil dobrými základy německého jazyka a pomohl mi dosáhnout cílů, které jsem si na gymnáziu předsevzala já – a sice vyučovat, překládat a tlumočit.

Bc. Adriana Kopecká